د زړونو تر منځ کرښه
نصیب خان سنگر یار

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: : **د زړونو تر منځ کربښه**

خپروونکی :: :: :: :: ::**هیواد ادبي یون کلاسیف الله**

چاپ کال :: :: :: :: :: :: :: :: ::: :: :: :: :: :: اپرېل **۲۰۱۵**م

کمپوزوونکی:: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: **عبدالقادرمجرم**

د پښتې انځور :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: ::اسدګدون

چاپ شمېر :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: (۱۰۰۰) ټوکه

بیه :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: (**۲۰۰**)روپۍ

د شاعر پېژندنه

د شاعر نوم :: :: :: :: :: :: :: :: :: نصیب خان جوګیزئی

قلمي نوم :: :: :: :: : :: : :: نصیب خان سنګریار

د پلار نوم :: :: :: :: :: :: :: :: :: :: ::: ښادي خان جوګیزئي

پهختهـ :: :: :: :: ::::: :: جـوګیزئي کاکړ

د اوسېدلو ځای :: :: :: شرن جوګیزئي کلاسیف الله

د زوکړي نېټه :: :: :: :: :: :: :: : ۲م مارچ ۱۹۹۱

تعلیم :: :: :: :: :: :::: ایم ایس سي (جیالوجي
ایم اې پښتو (ادبیات)

اړیکه :-03003876479 ✆ 03333791628

د زړونو تر منځ کرښه

په ژوند کې دهر کارد پاره یو قانون او تګ لاره موجوده وي.دا ټول قوانین د ژوندد پر تګ دپاره جوړشوي دي.هغه ځکه چې نظم او ضبط په ژوند کې ډېر ارزښت لري کوم کار چې نظم او ضبط و نه لري،هغه کار پر مخ تګ نه کوي او نه په ټولنه کې خپل ځای موندلی شي ، مطلب دا چې که موږ وګور مذهب هم هغه کړنې منع کړې دي کوم چې ټولنې ته نقصان رسوي ،د نړۍ پوهانو چې څومره قوانین جوړ کړي دي ، د انسانانو او د ټولنې د ښېګڼې د پاره جوړ کړي دي،نو ښکاره خبره ده چې د هغه قانون پابندي کول څه ګران وي ، حکومتي نظام چلولو د پاره مختلف هېوادونو کې مختلف نظانمونه وي، هر هیواد ځان ته خپل نظام او قانون لري او هغه قانون تر هر چا بالاتره وي ، مطلب دا چې که په کوم هیواد کې نظام ښه وي د هغه هیواد وګړي پر امنه باسواده د ښو ښادیو خاوندان وي،او که د کوم هېواد نظام کمزوری وي،د هر چا د پاره برابر نه وي ، هلته نو داسي بدي پيښې کېږي چې سړی ورته ګوته په غاښ پاته شي ، دغه رنګه هر قام خپل ځان ته څه نا څه خپل قوانین هم لري چې په هغو کې ځینو ته موږ د رواج نوم هم ور کولی شو ، که څه هم

دا وخت مورږ ډېرو رواجونو ته بد وايو خو کوم وخت چې ځيني رواجونه وو، د هغوي شاته خامخا داسي څه وو ، چې هغه پر خلکو تپل شوي وو، او په هغه کې به د هغه وخت د شاهانو هم لاس وو ، چې د دوي په ګټه به وو ، خو چې کله خلك با سواده شول او تعليم يې وکړ،ورسره ورسره ساينس هم د ترقۍ په مېدان کې نوي نوي تجربې وکړې او لا يې کوي،دغه ټولو عواملو پر ټولنه اثر واچاوو ، او ډېر داسي رواجونه چې پر ټولنه يې منفي اثر پروت وو له منځه لاړل،مطلب دا چې خلك د نړۍ سره په تللو مجبوره شول،او د زمانې د ارتقا په لاره روان شول او له ډېرو پرسوده رواجونو نه يې ډډه وکړه ، د پښتو ژبې قدرمن شاعر رحمان بابا وايي ..

زمانه که قدم ستا پر قدم نه ږدي

ته قدم د زمانې پر قدم کښېږده

اوس که مورږ وغواړو چې خپل رواجونه ژوندي وساتو خو زمانه له مورږه سره په دې دودونو باندي قدم نه ږدي ، نو مورږ مجبوره يو چې د زمانې پر قدم ، قدم کښېږدو،خو بيا به هم په دغه حالاتو کې خپله ملي پېژندنه له لاسه نه ورکوو،لکه د نړۍ نورو قامونو چې د ژوند په هر ډګر کې ترقي کړې ده له دې سره سره يې خپل ثقافت،تهذيب و تمدن هم ژوندی ساتلی دی ، نو د خپل

کلتور،ژبې او ملي پېژندنې د غني کېدو د پاره پکار دی چې موږ خپل ادب قوي کړو،او خپلو ادبي هلو ځلو ته دوام ورکړو،د ادب د پاره کار وکړو ، مخکې مې هم ویلي وو چې د هر کار د پاره خپل قانون او ضوابط دي،نو ځکه پوهانو د علم ساینس ، سیاست او ادب د پاره خپلې خپلې شعبې جداجدا کړي دي،که یو څوك ساینسدان وي هغه به د ساینس په اصولونو روان وي،هم به په هغه شعبه کې زدکړه کوي،سیاست ځان ته شعبه ده،دغه رنګه ادب هم خپل ځان ته خپله علمي لاره قانون او ضوابط لري،په ادب کې بیا دوې مهمې برخې نظم او نثر کارول کېږي پر مخ تللي قامونو خپل ادب هم غني کړی وي ، د ادب په هر شعبه کې یې ځان ته لاره ټاکلې وي ، دغه رنګه که د هر څه د پاره قانون ، نظم و ضبط شته دغه رنګه په ادب کې دننه د نظم او نثر د پاره خپلې قاعدې او قوانین دي هم دغه قوانین که څوك ښه کاروي او پابندي یې کوي،نوې نوې تجربې په کې کوي ښه ادیب ورته ویل کېږي،خاص لکه ساینس پوهه چې یو تجزیه یا تجربه کوي ،هم دغه رنګه ادیب هم د خپل فن د قانون په چوکاټ کې نوې نوې تجربې کوي،نظم ځان ته او نثر ځان ته چوکاټ لري،دلته به خبري یواځې تر شاعر او شاعرۍ پوري را غونډې کړو،کوم شاعر که شعر د شاعرۍ په چوکاټ کې دننه ولیکي او نوې تجربې وکړي هغه به خامخا کامیابه کېږي ، دا هم ضروري

نه چې هر شاعر دي نوم ومومي،دا نو بيا د شاعر په شاعرۍ ،ګفتار او کردار پوري اړه لري،کوم شاعر که په خپله شاعري کې خپل چاپېرچل،خپل ټولنيځ حالات،خپلې ستونځې او د هغوي د حل لاره بيان کړي او د علم او دليل په تول هم پوره وي ،هغه شاعر به تل ژوندی وي،دغه رنګه يو ځوان شاعر نصيب سنګريار د شعر په مېدان کې خپل نيلی ځغلوي او غواړي چې د شعر نيلی يې سيال شي خو هغه بيا په اولس او کتاب لوستونکو پورې اړه لري چې هغه د ده د شعر نيلی څومره سيالولی شي او د سنګريار د شاعري تول څومره درنېږي ، دا فېصله اولس او حالات کوي .

سنګريار خپله شعري ټولګه (د زړونو تر منځ کرښه) په دې نيت چاپ کړه چې د خپل وس مطابق اولس ته ګټه ورسوي،دا ټولګه په ښکلو شعرونو پسولل شوې ده،د هر انسان په زړه کې مينه درد احساس او خواهش وي خو هغوي دا درد مينه او خواهش نه شي ښکاره کولی،خو اديبان دا خپل درد خواهش او مينه هم ښکاره کولی هم په ښايسته ټکو کې بيانولی شي ، د سنګريار په دې ټولګه کې هم غم د دوران او هم غم د جانان بيان کړل شوی دی،او په دې ټولګه کې يې په بېلا بېلو موضوګانو شعرونه را غونډ کړي دي چې هم يې خپل چاپېرچل ته او هم د ټولنې ستونځو ته هم يې له هيواد سره د ميني او هم يې د پښتنو

په نفاق هم يې د اولس او قام دښمن او هم يې د خپلي ميني اظهار په کې کړ ی دی،زه د بېلګې په توګه د سنګريار يو څو بېته ستاسي مخ ته وړاندي کوم،يو څو متفرق بېتونه .

✍

يــــوازي دغه نـــه ده دقـــامـــونوتر منځ کرښه

را کښلې ظاليمانـــوده دزړونـــوتر منځ کرښه

✍

چـــي پـــه نـــړي کـــې ترده بـــل مخور نۀ شړي پيدا

دپښتانه ماشوم دي خداي داسي روزنه وکړي

✍

ي اچن غـــــواړېهـــمارې د امـــــنواړه وهي

بيا ولي جنګ د پښتنوپوکور دېره شرو خدايه

✍

په دې نظام کې مې د قام د سیالۍ برخه ښرته
ځکه خو موږ نعره هر وخت د انقلاب کړې ده

✍

ساقیانو واک د وخت ملاته په لاس مه ورکوئ
په خدای دړباسي د دې پاته میخانو جنازه

✍

چي خپل دښمن تــراوسه پېژني که نه ملګرو
زه بـــه د اســـوال په پټه پټه له افغانه وکړم

✍

د انـــوی نسل به لـــــه توري هم توپکه ژغورم
ورته کوم به پـــه هـــرځای کي د کتاب خبره

✍

چې دغه پردی جنګ مو تر خپل کور پوري رانشي
بیا باسو به تـرې کډه په کوم وره ما اوجانان

د زړونو تر منځ کرښه .... **نصیب خان سنګریار**

✍

سنګريار خواست درته کومه کتابونه واخلئ

ببرته راستون شئ لـه سنګره درنه ځم پر بله

✍

اوس چي بې ځايه دي بې کوره دي په چغودي ټول

دا ده خانانـــو ، ملايانـــو د فتـــنو کـلـی دی

چي په کوم کلي کې د هر ګوند ببرغـونـه رپـي

دغه يې نخښه ده چې دا د پښتنو کلی دی

د جهل په تيارو کې يې خپل قام دی را ګېر کړی

دی خان راته په برخه دی،دی خان مي همسايه دی

✍

زما خلاف يې کښلې توره د ننګ مخکې تربور

ځکه پر شا ځمه له جنګه د جنګ مخکې تربور

خدای پاك دي وکړي چې نصيب سنګريار په دې خپلو

هلو ځلو کې بريالی شي او د خپل قلم او کلام په سوب خپل رېغ

د زړونو تر منځ کرښه .... نصيب خان سنګريار

تر اولسه پوري ورسوي ، او د دوی دغه هڅه رنګ راوړي ، له سنګریار څخه د لاښه فن او شاعرۍ په هیله ....

پحرلي

لمبرلیکول

هوادادي ږن کلاسیفالله

خپلې خبرې

ګرانو او قدرمنو !

ما چې به کله هم د یو ملګري کتاپ چاپ ولید خدای شته ډېر به خوشاله شوم ، چې ښه شو بیا د یو ملګري کتاب چاپ شو، خو په زړه کې به مې ویل چې هغه ورځ به کله راشي چې زما کتاب به چاپ شي ، خو شکر دی نن مې هغه آرمان پوره شوو ، د دې کتاب په چاپولو کې د یو ملګري لویه ونډه ده ، که چیري هغه زما لار ښودنه مه وای کړې ، زما دغه آرمان به نیمګړی و، دا د هغه د مینې او همت برکت دی چې زه یې دې ته و هڅولم چې خپله ټولګه سره را غونډه کړم او چاپ ته یې وسپارم .

ځای په تر دې ده مړانې
دګران والي دي بیا ګرانې
په حقیقت کې کوم څوک چې زه یادوم او دکوم چا د مینې پوره وړی یم ، د هغه همت او حوصله تر یوانښکي غره هم غټه ده ، نو په حقیقت کې د داسې حوصلې د سړی ساری نشته ، بابا ي همت عبدالقادر

د زړونو تر منځ کرښه .... نصیب خان سنګر یار

مجرم یادوم د چا په سوب چې زه د یو کتاب څښتن شوم، نن چې کومه ټولګه ستاسي په لاس کې ده هم د مجرم صاحب برکت دی چې د ناروغۍ په حالت کې زما دغه ټولګه (د زړونو تر منځ کربښه) یې د پښو په ګوتو را کمپوز کړه .

په دې شعري ټولګه کې ما تر خپله وسه پوري دا کوشش کړی دی چې د شعر په ژبه خپل اولس ته ګټه ورسوم خو دا فېصله به بیا تاسي کوئ چې زما شاعرۍ ته څومره ځای ور کولی شئ . د دې ټولګې په چاپولو کې چې چا ماته غوره مشورې راکړي دي په هغو کې په ځانګړې توګه د عبدالقادرمجرم صاحب او امیرمحمد لیکوال صاحب چې له ما سره یې ډېري سترې وړي دي ، له ما سره داسي ټکي نشته چې د دوی شکریه په ادا کړم او د لیکوال صاحب ډېره مننه کوم چې زما په دې نه څه شعري ټولګه سریزه ولیکله او په خپل خوږ نظر یې و نازولم ..

نور نو زه د دې خپلې خاوري شعري ټولګې (د زړونو تر منځ کربښه) او ستاسو د نازک خیال تر منځ کربښه نه جوړېږم ، ستاسو نظر او زما دا خاوري شاعري سره پرېږدم ....

/

مننه

/

د پښتون ملي یوالي په ارمان

نصیب خان سنګریار

سهېلي پښتونخوا کلاسیف الله

نېټه ۲۸ مارچ ۲۰۱۵

مننه او کور ودانی

د قدرمن عبدالقادرمجرم صاحب ،گران ملګري امیر محمد لیکوال صاحب ، نوابزاده ریاض خان جوګیزئي، نوابزاده اسفندیار جوګیزئي، نوابزاده سکندر جوګیزئي ،واجد ترِي، ، ،عنایت اولسمل، هېواد شپون ، عمرګل عسکر، ډاکټر محب ،الله صاحب ،زین الله رودوال د زړه له تله مننه او کور ودانی کوم ، چې زه یې کتاب چاپولو ته و هڅولم او هم یې د کتاب د چاپ په چارو کې ز یار او مرسته راسره وکړه او دا رنګه د ، نوابزاده ګوهر خان جوګیزئي ،کمال خان کاکړ، اعجازخان ،جمال ناصر جمال، روزي خان شوق،ارشد خلیل ،ښاغلي اسدګدون ، رزاق پښتون ، نقیب افغان، ملک عزیز الله خان،صابر روښان ، عصمت کاکړ کوئټه ، محمد رسول دلپزیر، حبیب الله کاکړ ، جمعه خان مینوال ، نورالله وطن دوست، رحمت دلشاد ، اختر کاکړ،سلیم ناشاد ،صفا مروت ، فضل الرحمن لائق ،نعیم آذاد، صادق ژړک ،زیارکش مندوخېل،اورنګ زیب ،ذاکر یوسفزئي ، ډاکټر شفیق، عزیز عزیز،یاسر کاکړزیارت ،اسحاق کارګر، ، عزیزالله کاکړ ، هاشم خان جوګیزئي عد یم ث اني

د زړونو تر منځ کرښه .... نصیب خان سنګر یار

،نضام الدين قرباني او د هغه ټولو ځوانانو ملګرو مننداوي يم ،چې ما ته يې د دې کتاب په هکله غوره مشورې راکړي دي.

په درناوي

نصيب خان سنګريار

سهېلي پښتونخوا کلاسيف الله

د زړونو تر منځ کرښه .... نصيب خان سنګر يار

حمورحما

مور جانې ستا سايه دي وي زما پـر سر همېشه
ستا په دعا يمه بـاچا د هر لښکـــر همېشه

په کمه ورځ چي مسافريمه زه کــــورته درځم
په ماهغه ورځ وي که ووايم اخـــــتر همېشه

چي دژوندون واړه کارونه مي پـــرمخ روان دي
په نيمه لارکي مي دښمن شي درپه در همېشه

په نيمه لارکي ماته وخـوري شاته اخلي قدم
مـاازمـولـی دی پـــرهـــرځـای زورور همېشه

زه **سنګريار** يې يم لـه هري بلا بچ ساتلی
مـا تــه عـاجـزه وي د کـلي مـخـور هـمـېشه

ووګـــران ســـره ووډ پرسره خوارېه مااوجانان
حالاتـــوکـــړلوډ پــرســـره ترخه ما اوجانان

بې رحمه خـــوشالۍ راباندي نه ورحمېدلې
ناتـــرسه غمودواړه کـــړو زاړۀ ما وجانان

ریباره راشه کښېنه یـــوار دومره راته وایه
پـه دیـد به سره کـله شو ماړه ما او جانان

چـې دغـه پـردی جنـګ مو تر خپل کور پوري رانشي
بیا باسو به تـرې کډه پـه کوم وره مااوجانان

د ژوند پــه لار دي غواړمه ملګــری **سنګریاره**
پــه دې خـبر سـودا کړه زړه پـه زړه مااوجانان

✵

ږغ ده کــوتلـــو دي مــوسـم کي څه نرمي خوره شوه
پــر ګــران وطن مي بيا هــوا ده پسـرلي خـــوره شوه

غــاټــولـــوبيا غـــوټۍ سپرلي دي دسـېل وخت دی
ده خيساره لمن کــي بيانــوې سيالـي خـــوره شــــوه

زانـي پـه ډلــو ډلــو ځي زرکې هم سېل کوي
ده غــرو درې ښکاري سمسوري رنګيني خوره شـــوه

شين ســـو وږخـــل بس انتـظاردغټـېـــدوپــــاته دی
بيا پـــه فضــــــا کې د ګلونو خوشبويي خوره شوه

زاغـــان کــوچـــېږي بلبـلان راغلـــو سنـــدري وا يي
کمبلۍ راغلې پـــه بوستان کي شين ګښتي خوره شـوه

سټ **سنګــريار** د خيال سـندري وا يي ناست دی ورته
کډوال روان دي خـــراسان لــه تبديلي خـــوره شـوه

❋

یمه مومن پـر شیرینـو مئین یم
پښتـو پالمـه پر پښـتـو مئین یم

ځم به په لار د صمد خان او خوشال
په ښـه غیرت د ننګیالـو مئین یم

ده خپـل پښتون بابا شمله هسکوم
پر خــړو خــړو پښتنو مئین یم

غوارم پښتون لـره یـوه پښتونخــوا
ده مشـرانو پـر جـرګـو مئین یم

پښتو ، پښتون ده **سنګریار** ذکـر دی
ده پښـتانه وطن پر غـرو مـئین یم

ریباره یاره چې شه د زړه سر مه یادوه
او بل را ته د کلي مازیګر مه یادوه

خوږې خوږې لمحې د انتظار چې تېرېدلې
هغه د مزو شپې هغه ګودر مه یادوه

سر زوری یار وفا را سره نه کوي چې ولې؟
نادان زړګیه دا راته اکثر مه یادوه

زه یې د بېلتون کلي کې واړولم لاړی
چې ګرزي لاپروا هغه دلبر مه یادوه

هغه چې تل له یاره سره یار وي او یار او سي
وماته کله داسې بختور مه یادوه

خبري د قلم او د کتاب کړه **سنګریاره**
نفرت مي دی له جنګ څخه سنګر مه یادوه

ټول جفا جفا دی له جانان سره شپې ګراني دي
نه کېږي زړګيه له درمان سره شپې ګراني دي

ټینګي حوصلې ساته هیڅ حال کې همت مه هاره
اوس د پخوا وخت نه دی دوران سره شپې ګراني دي

یو ارمان مي ګوره بل ارمان ته په ژړا دی
ارمان واي ارمان ته له ارمان سره شپې ګراني دي

تل د رقیبانو په لمسون له ما نه لري ځي
ځکه اوس له دغه بې ایمان سره شپې ګراني دي

دا بې پښتو خلک د پښتو په قدر پوه نه دي
ځکه په دې کلي کي جهان سره شپې ګراني دي

تا ته چي څوک خان دي **سنګریاره** یادوي دي نه
نور خان هیرول پکار دي خان سره شپې ګراني دي

✵

ته چي راځې او لا راځې لا بـه راځې جـانــــه
زماله ډېرو او ښکو سترګې شوې ړندې جـانـــانه

اوس خو بې تا په هیڅ محفل کې خوشالي نه وینم
بې تا تـرخې دي د ژوندون ټولې لحظې جانانه

خدای خبر هغه د خوند شپې بـه کلـه را شي بېرته
هـغه چي زه به وم ناست ته به راتلې جـانــانـــه

زه ستا غمـونو کـړم زهیر د مـرګ سلګۍ وهـمه
پـر تا مې وړي ببخي ډیري اندېښنې جـانـانـه

بس **سنګـریاره** زیاته ګـرانـه شـوه وخدای ته کښېنه
بدلـوم زیـاتــه هغــه کـړي ارادې جـانـــانـــه

داچي ولاړدي پــــه درشــل دی تـاتــه څه پته ده
پــه دې کــې هــم د رقیب چل دی تـاتـه څـه پتـه ده

پـه دغـه وخت کې څنګـه وخاندم ، خندا نه راځي
زړه مــــي کنډر لکـــه کلبــل دي تـاته څـه پتــه ده

ماچي خوښ کړی دی اوخوښ مې دی په دامې خوښ دی
دا د ګلـــــونــو د ســر ګل دی تــاته څه پتـــه ده

ګناه مې داده چې پښــتون یمه په دې مې وژني
په ګران وطن کي مـــه اُوربل دي تاته څه پته ده

زړه مغزي ماتی،لېونۍ نه دی چې څوک یادوي
ه غـه د ډیرو ، زړنـو غــل دی تا ته ، څــه پتــه ده

د **سنګریار** د زړګي ناوې څڼګـه وکـړي سنګار؟
وران یــې ده زړه د کـور محـل دی تاته څه پته ده

پښـو امي و پـــه زړه کـې اوس پرهـاردی مخامخ
پـرې کـړی مي شين سترګي جانان واردی مـخامخ

دشنې طوطکۍ کـډه لــه دې باغه څخه کـــړې
خالـي دغـــه دبــــرکلي چـــــناردی مخامخ

ریبـــاره مـلامت یم مـلامته کـــړه راجــــوړه
لـــه ډېـري مـــودې پس راغلــی یاردی مخامخ

اورونـــه دنفرت پاشـي دهـرســـړي په زړه کـي
راغلـی دغـــه ښـــارلـــره ښـــاماردی مخامخ

هغـه دزړونـوغل دی همېشه غـلاکـــوي زړونه
زمالــــه هغــــه ښکلــي ســـره کاردی مخامخ

زړګی د **سنګریـار** پـه ارمـان دړي وړي مات شو
دی کــــړی ورتـــه ګـران جانان انـکاردی مـخامخ

د درویش دراني صاحب پر مځکه

راشي چي کښېنو اوجرګه شو نوم نښان جوړکړو
پښتنو راشي چي شو يو ، پښتونستان جوړکړو

نورله جنګو نو نه بېزار شو تو پک و غورځوؤ
دغه وېجاړې کنډوالې افغانستان جوړکړو

راشي په خپله وخپلو انو ته هم لار وښيو
خپلوان له بدو څخه وژغورو خپلوان جوړکړو

دغه بدۍ، بدۍ به وشړو له خپل وطنه
دغه نفرت، نفرت نه لري به خپل ځان جوړکړو

خپلو بچيانو ته قلم او کتاب زده کړه ورکړو
دمستقبل له پاره ښه تکړه ځوانان جوړکړو

وهرشاعرته دادب سنګر په نخښه کړو مونږ
د **سنګريار** غوندي غښتلي شاعران جوړکړو

دمـړو اوښکو قطار مي پر ګرېوان راځي راځي
زړګي لــه مي يــادونـــه دجانان راځي راځي

باداره بل ځای هم دي څوک ماتم ته پيدا شوي
يــو اځي کـه جنګـونـــه پرافغان راځي راځي

پـــرون يې کړې دځينو غـيبانو کيږدۍ ړنګي
ويل يې چي پــردې لاره خانـــان راځي راځي

دعشق فلــسفه ډکـه وي لـه غمه نو رڅه نشته
همېش په کي دويراوغم داستان راځي راځي

هغې وؤزمـا پـرسـرجنګ له امځـولـو سره کړی
ويل يې **سنګـــريار**دی پر ماګران راځي راځي

د خوږ زړګي قرار دی او درمان مي دی يو څوک
ولاچي د خپل ځانـه راته ګران مي دی يو څوک

وزړه ته مې په زړه کي دی پـه مينه ځای ورکړی
زړګی مي پرې ودان د زړه خان مي دی يو څوک

وسـترګو تې په سـترګو کي د زړه حالونه وايم
لــه رازه مي خـبردی قدردان مي دی يو څوک

پــــه مينه يـې زمـامينـه ژوندون کــــــوي منم
جانان مي وؤجانان بــــه وي جانان مي دی يو څوک

د خيال په ائينه کي مي هروخت ګرځي راګرځي
يـو عـکس **سنګــــرياره** قهرمان مي دی يو څوک

زما د سوي زړه ارمان دی جانان
زما ژوندون دی زما ځان دی جانان

په هیڅ قیمت یې هېرولی نه شم
و ما ته ګران لکه ایمان دی جانان

زما ده زړه درشل آباد دی باندي
زما طبیب زما درمان دی جانان

هره ادا یې د ښائیست ده کتاب
مضمون مضمون بیان بیان دی جانان

رقیبه دومره خو خبر یې که نه
د **سنګریار** ده زړګي توان دی جانان

✻

ده زړه قرار وئیل درځم زړه نا قرار ستړی شو
په انتظار انتظار ستا مې انتظار ستړی شو

د راتلو قول اشنا کړی وو په وخت ده سپېلي
د سترګو تور مي په دا هیله په دا لار ستړی شو

ده ماشوم والي کوکی د ماشوالي دوران
له دې ځوانۍ او زلمیتوبه مي زړه خوار ستړی شو

اوس رقیب هم پوه شو پښېمانه راغلو دا یې ویل
ده پښتانه په سیالي وګوره اغیار ستړي شو

خانه خراب بیلتون په هره لار کې خندا شوراته
یتیم ارمان مي ستا ده وصل په تلوار ستړي شو

په هر یو ترک مي زړه ولاړ شي وایي راغلې جانان
تس ګومانونه دي ګومان مي په اظهار ستړي شو

بس دی وراشه اشنا نوریې زیاته مه ځوروه
په مغزي ماتې بیلتانه دی **سنګریار** ستړي شو

تـرخـو حالاتـو كـړم بدل كلـي تـه كـم راتلمه
وو يـې پـه هر سـړي كې چل كلي ته كم راتلمه

ځكــه مي نـورو سره نـا ستـه زړګي نه غوښتله
جانان مـي شو د رقيب مـل كلي ته كـم راتلمه

نـن د واړه ريبـار پـه دې خبـره نـه پوهېـــدم
ور يې خبـــري تــه كـړ ، ول كلـــي ته كم راتلمه

كه مرم نو مړ دي شم دا ستا پـه سرقبوله مي ده
كـــه را پيښـېـــږي مي اجل كلـــي ته كم راتلمه

د كـو څــې لاري وې بدلـي ،وو څـه بل كيفيت
وو پـرې تېر شوی پردی پل كلي ته كـم راتلمه

سنګريار خپلي هوډې بيا بيا پر دې لاره تېر كړم
وو د دښمن زړه كـې اور بل كلي ته كـم راتلمه

دازه لکه ماشوم به وېرېدمه ترمنزله
دستورو په رڼا چي به راتلمه ترمنزله

چي کله به مي ستاد تورو سترګو دیدار وکړو
روان به وم په لاربه ځنګېدمه ترمنزله

هغه سرمایه ټوله ستاسو چم کي رانه غلا شوه
لوټ شوی وم وپرځان چي ژړېدمه ترمنزله

پښتون ومه پښتون ضمیرمي ماته نه منله
په هر څو ناوسي کي جنګېدمه تر منزله

ناترسو پرېدی جنګ کلي ته راوړی کلی سوځي
چي ځم کډه په شاښېرې کومه ترمنزله

هروخت به **سنګریار** ستاپه یادونوکي مشغل وم
له تاسره ملګری رسېدمه ترمنزله

كه وه پرې هرڅو پابندي زما به ديد ته راتله
ه ـغې پاللــه به ياري زمـا به ديد ته راتله

ه ــر يو قدم به يې مدام زما په خونه ږدلی
په كې وه ډېره وفايي زما به ديد ته راتله

ما د هغې په سر هر څه ته ځان كړو ځكه تيار
بـاندي پـوره ولـه سيالي زما به ديد ته راتله

څه دي ؟ نه امن او نه سوله پر وطن مو راځي
خود مو چپه بخت ازلي زما به ديد ته راتله

ببلتـون پاخـه راته د دوبي پر ولمه واړول
آشنا كړه شروع نا آشنايي زما به ديد ته راتله

د **سنگريار** ورځې او شپې ستا په وصال تېرېږي
تر منځ مو مه شه جدايي زما به ديد ته راتلــه

زما خلاف یې کښلې توره د ننګ مخکې تربور
ځکه پر شا ځمه له جنګه د جنګ مخکې تربور

ما ته د ده مرګ د ځان مرګ ښکاري پر شا ځم په دې
خو دی په ټولو کې زما په وژنګ مخکې تربور

مالیاره یاره ښاخ یې مه څنډه وا الله کې لري
غوټۍ د ځانګي مي وهلي په زنګ مخکې تربور

خلک له ښار مار دم کشي کړي پاړوګرو ته ځي
ما ته لرم بغل کې پټ راکړي ډنګ مخکې تربور

زما جونګړه د وحشت بادونو رنګه نه کړه
خو نن یې غورځوي هغه تر ګړنګ مخکې تربور

ګوتې توې ګوره **سنګریاره** پخوانی متل دی
لکه مېږوی په تیاریکه وي سخنګ مخکې تربو

دہ جدایي ترخې لمحې جانانه چېرته لاړې
بې تا مې ګرانې ورځې شپې جانانه چېرته لاړې

بېلتون پر خوږ زړګي زما همېشه مالګې پاشي
تر تن مې ووتې چرې جانانه چېرته لاړې

بې له تا خوند ګرانه د کلي مازیګر کې نشته
سپېرې د کلي دي کوڅې جانانه چېرته لاړې

د شبنم غوندې اداګانې دي پر زړه را، اورې
ستا ګلابي شونډې پستې جانانه چېرته لاړې

لمحه لمحه مي ده ویرجنه ستا په یاد کې اوس هم
ترخولې م ېې وزي غلبلې جانانه چېرته لاړې

د استا فراق يې اوس د سترګو نه خوبونه یوړل
په **سنګرېار** وي شوګیرې جانانه چېرته لاړې

له ډېره وخته مې نیولې ده روژه ماتوم
ساقي جامو نه راکوه بس دی توبه ماتوم

چي مو د قام د ترقي په مخ کي خنډ جوړېږی
د داسي تورو ،رواجونو پېمانه ماتوم

هوښیاران واي ده ازل فیصلې شوي دي خو
زه بد قیسمت په دې اخته یم فیصله ماتوم

باداره څه يې رالېږلي دي او څه به وي دا
په ډېره مینه ده اشنا ده لاس تحفه ماتوم

بې یاره ژوندلکه ماهی چي څوک پر مځکه کښېږدي
داسې خپل زړه خپله سینه کې په غوټه ماتوم

شاعر په ډېر ښایست د یار د مخ صفت کړی دی
سنګریار شاعر په شعر باندي لمبه ماتوم

ماته ده ستر ګو تر تور ګران وې او س ارزانه شولې
تـه بې پښتو تـه بې وعـدې تـه بې زبانه شولې

هـغه دې اد مـرغـه چې اوسېدو زما پـه زړه کې
لـه زړه مي ووتې جدا ګرانه جـانـــانه شولې

زمـا لــه زړه دي کـډه وکـړه د بـل زړه تـه لاړې
لکـه کـــوچـي پـر زړه مېنه پښې مانه شــولې

اوس مې سینه کې زړه بې یاره بې اسرې پاته دی
هیلې مـې مـاتې شوې نیمګړې مي ارمانه شولې

ستر ګې مې دواړه شوې کـږې په انتظار ور پسې
لاړې پـــر کومـه ورک زمـا د زړګي خـانه شولې

ده **سنګریار** د زړه پـه کـور کـې ده چاودنه وکـړه
طالـــبه یاره م ناکام هـم بې ایـــمانه شولې

ده سترګو نور ده زړه قرار مې راته ډېر یاد یږي
ده روح سکون زما دلدار مې راته ډېر یاد یږي

پازیب په پښو نتکۍ په پوزه شنکی خال په ځنه
ده ښایستې پېغلې سینګار مې راته ډېر یاد یږي

هره لحظه هره ګړۍ مې په زړګي را اوري
نازنین یار او ګلنګار مې راته ډېر یاد یږي

باداره ورک رانه په ډېر وخت دی په لرې وطن
مسافر یار مسافر یار مې راته ډېر یاد یږي

باداره نور یې د بارود په لمبو مه سوځوې
ده افغان خاوره کندهار مې راته ډېر یاد یږي

ریباره ورشه حال مې وروړه والله مرم ورپسې
سلام مې وروړه **سنګریار** مې راته ډېر یاد یږي

نه خـو د خپـــلي غـاړي هار نـه غړوندی کـړمـه تا
نه دي باهو نه دي د سپين مړوند بنګـــړی کړمه تا

ده بيلتانه بلـډ دي په تانده ځواني داسي وچ کوم
لکـه دا زه چـي د هيڅ نه يم وچ لـرګی کـــړمه تا

ځوم ـره لمبې مـي ستا فـواق پـو زړګي تېري کړلې
هغـه انګارکـې سپېلني غوندي لــو ګی کړمه تا

ده عشق طــــوفان زمـا د زړه مېنه وېرانه کـړله
د کار ســـړی ومــه ، بې کاره يـو ســړی کـــړمـه تا

سنګريار ستا په خـوله ژوندی وم ـه ه ـم مـړ ،وم ګرانه
نـه دي لـــه ځـانه خـخه لـــېري نـه زړګی کـړمــه تا

لکــه مـو سم دلــــته دا رنګـه انسانان بدلېږي
دلــته هم مینه هم ښکلا او هــم جانان بدلېږي

دمومن خان اوشېرینوغوندي اوس څه غواړي څوک
دلــته خنـدا ده لبـا سي دلـته هر ځوان بدلېږي

اوس تـر مطلــبه یـارانـه ده چـاکې نشته وفا
مجبوره وخت کې د پـرېدو غوندي خپلوان بدلېږي

زمـا بد بخــته قام تـه دا سـي سـو دا ګــرا غلی
ضمیر خـرڅېږي ځان خـرڅــېږي هـم ایمان بدلېږي

دښـو امېد بــه لــه چانه کـړې **سنګــریاره** یاره
په خوله یوه زړه کي یې بلـه وي یاران بدلېږي

تل کړېږم وږې تږې ، ستا د دید مې اندېښنه وي
چې تا نه وینم جانانه، په زړګي کې مې لمبه وي

ټول ورځ په دې سوچونه کې شي تېره ، غمزده یم
ته به یې ، پر کومه مځکه دغه غم مې راسره وي

ستا له وجې زما ګرانه ، دا ستا غم هم په ما ګران دی
شپه او ورځ زما په زړه کې، راسره دي وسوسه وي

په وفا دي بیلتون پالم ، په وفامي ځای ورکړی
په وفا دي کوم مینه، د وفا مې اراده وي

زه تر جاریمه هر کله ، **سنګریار** که رب زما کړ
د ده زړه را مالوم نه دی، زما زړه کي همیشه وي

❋

ماڃي بهلاس و رغـــځولو د وفا ملګـــرو
هم د هغه ښکلي ښـــېرا شوله ، دعا ملګرو

ده ښکلو ښکلي ښکلي مينه او ښکلا ته سلام
په يو نظر مې زړګی روغ شي بې دوا ملګرو

د يار کافو نظر مې داسي سره توي کړي يودم
لکه چي باسي عزرائيل د سړي سا ملګوو

نه پرې پوهيږم چي دښمن دی او که ښکومی مې دی
کله رقيب ځان ته نزدې کړي کله ما ملګرو

ترېنه قربان شم راته بيا يې نوی ژوند راکړلو
يو غرځني نجلۍ چې وکړله خندا ملګرو

ډيري مودې و شوې چې ورک دي رانه هغه سړی
چې **سنګريار** نوميږي ، يار دي د هر چا ملګـــرو

عجبه زړه دي او عجبه ،خوښونې کوي
یو ښکلي خپل کړي بیا د بل ښکلي غوښتنې کوي

باداره غرق یې کړې او خوار یې کړې ذلیله یې کړې
په پښتانه قام کې چې هر څوک لاس وهنې کوي

باچا زړګی مې خپله اوري خپله خپله کوي
نه اوري بل څوک ،خپله خپل ځان ته ښوونې کوي

اوس مې زړګی په دې قائله کړلی ور به نه شم
اوس که اشنا راته تکرار د بلنې کوي

ولاکه پاته شولو روغ وجود زما ملګرو
دا توري سترګې یې په زړه زما چاودنې کوي

د **سنګریار** زړګی به څنګه شي کوګلې کې پاته
هر څوک چې واورمه د حسن دې ستاینې کوي

بې تاخو ګراني د ژوندون سختي شپې تېروم
هسې روانه ګـزاره ده بـې تـا شپې تېروم

د مينې دغه دود د ستور ته زه حيران پاته يم
هغه بې غمه زه مئين يې اند ښني تېروم

يو ځلې سر ترې ځوځومه ترې چاره باسمه
بيا جنازه د تور رقيب ستا تر کوځې تېروم

يې مې له حاله ناخبره که مې حال نه کوې
پر تا مئين يم ستا سو کلي کې غرمې تېروم

که يې ته ومنې په بر ګودرکي زه لېونی
مازيګري همېش وتاته بنائښتي تېروم

په انتظار په لوېه لارکې **سنګريار** کښېنمه
پېرۍ خو پوې ده ستا راتلو ته زمانې تېروم

زما پــه خـــوا سترګې روا ړ وي کـتـنـه وکړي
ده زړه په کور کي مي قاتل نظر چاودنه وکړي

له هغه چا سره مې نه کېږي وخت تېر ملګرو
زمـا پـه کلې کي چي هر څوک لاس وهنه وکړي

لکـه د مـوم په شانې ویلي شي نیمی پاته شي
چې د رخصت په وخت کې یار یې لاس نـیونه وکړي

زه وایم تل راسره مل وای ،تېوله ورځ ږغیدای
چي ریبار راشي اود حسن دي ستائیـنه وکړي

چي پـه نـړۍ کې تـر ده بـل مـخور نه شي پیدا
ده پښتانه ماشوم د خداي داسي روزنه وکړي

خو د به راکړی ستا تصویر **سنګریار** غېږکې وي زما
راتـــه د تېـر وخت کلـه کلـه یـادونـه وکـړي

تـه چـې وه سترګـو ته کجل جوړوې
پـوهيـږم بيـا راتـــه اجـل جوړوې

ښـکارې چې نن وما ته چل جوړوې
تـــه چـــې زلفانــې پـه ول ول جـوړوې

ظالمې بيا بـه مي پـــه غـم واړوې
تـــه چې شـــانه وانـــه اوربل جوړوې

ماشاالله بيا څومـــره ښکلې ښکارې
بيا مې و سپيني څُلې ته غل جوړوې

ده **سنګريار** زړه بـــه سرپولي شي ګرانې
کـــه يې لـــه ځانـــه سره مـــل جوړوې

دا ښکلي ټول زما خوښېږي قدرتي قيصه ده
خوزره مې تا پسي خوربېږي قدرتي قيصه ده

مينه دي داسي زما زره کې لکه ګل غوړېږي
او خوشبويي تري پورته کېږي قدرتي قيصه ده

که جانان ووايم چې د برابرا باندي ګوان دی ترڅان
دغه د چا وه زړه ته لوېږي قدرتي قيصه ده

دی چې مي څومره هيروي دې امتحان ته ګوري
مينه يې ورځ په ورځ زياتېږي قدرتي قيصه ده

خدای خودي نه کړي چې تو منځ موجداي پېدا شي
ويره له وېري پېداکېږي قدرتي قيصه ده

دا حقيقت دي **سنګرياره** که دي خوب ليدلی
چي نن رقيب درته درېږي قدرتي قيصه ده

❋

راځه راځه الله دي راولـــــــــه اختــره راځه
زيري د امـن راتـــــــــه راوړه بختوره راځه

مـوږ درتـه وايـو ښـه راغلې او هر کلی پـه مینه
زمــــوږ جـانان جـانانـه دزړه سره راځه

دخوشالۍ فیضاخپره کړه په پښتون وطن کې
د خنـدا ډکـــه لمـــن راوړه منـــوره راځـــه

بیا مـو ویدې جذ بې بیداره کـــړه په مینه مینه
دمستۍ اور مې په رګو کـــړه زوروره راځه

چـي پېغلـي بيـاپـه سـرولاسـونـو تمبلـونه وهي
د خــوشالــو د سبـاؤن رنـــه سحـــره راځـه

ما **سنګریار** درته هـر وخت لاس پـه دعـانيولي
پخـــېر راغـــلې زمـا يـاره مسافـره راځـــه

ده آزادي ناري وهم ګوره پر شا به نشم
پښتون وطن آزاده وم ګوره پر شا به نشم

پښتون زلمي يم پښتونواله مې په زړه کې اوسي
پر وطن سر قربانه وم ګوره پر شا به نشم

تر هغو نه کښېنم قرار تر هغو ساه نه اخلم
پښتونستان به جوړوم ګوره پر شا به نشم

د آزادۍ سبق خوشال او صمد خان راکړی
د ننګيالو په لار به ځم ګوره پر شا به نشم

زه د خپل ګران وطن په ګرانه مينه شپې تروم
غليم له دې خاوري شړم ګوره پر شا به نشم

سنګريار سر پر وطن ږدم **سنګريار** جار تر وطن
پښتنه خاوره به ګټم ګوره پر شا به نشم

❁

ګوري آئينه کي ورته ډېر ښکلی خپل ځان ښکارېږي
زما و جانان ته دا **خپل** ځان په کي جانان ښکارېږي

وخت د سپرلي اوس د غوټۍ ده غوړېدو راغلې
ترځان به خود ورته په کمه نو ګلان ښکارېږي

زه غرنی يم اوله غره څخه راغلی يم اوس
په مينه ژوند په ښارکي خود راته څه ګران ښکارېږي

په ستړي وخت کې يې مدام راسره کړې مرسته
ځکه پر دي تر خپلو اوس راته خپلوان ښکارېږي

دا چې قتلېږو **تل** ديو بل په نامه باندي موږ
ما **سنګريار** ته ملامت **خپل** مشران ښکارېږي

پرې به دي نه ږدم و رقيب ته په ما ګران وطنه
دا ستا د پاره به خپل سر ږدم په ميدان وطنه

پښتون به نه يم که مې و نه کړ، پر تا باندي ننګ
په ما دی فرض ستا حفاظت زما جانان وطنه

پښتون زلمي يم بې ننګي مې خپل ضمير نه مني
قربانه وم ستا پر تاريخ باندې خپل ځان وطنه

افغان وګړي يم جذ به هم افغاني لرمه
څرګه دي پرېږدمه اغيارو ته افغان وطنه

سنگريار مينه د وطن لرم ، مئين يې يمه
مينه دي نه وزي له زړه زما په ايمان وطن

رانه خفه تللي اشنا ورشه ریباره ورشه
د زړګي سر که راپخلا ورشه ریباره ورشه

د روح قرار د زړه سکون مي تښتېدلی پسي
ورپسي یم سر په ژړا ورشه ریباره ورشه

زما د سر پر سودا هم ورسره مه چپېږه
تر منځ مو روغه کوه پیدا ورشه ریباره ورشه

ما ته تراوسه لا د کړې ګناه پته نشته
چي شو پر خه را نه جلا ورشه ریباره ورشه

د سترګو تور رانه پر نه څه کړې بدلې لاري
ورکړې خود ده چا صلا* ورشه ریباره ورشه

د درسته ښار پېغور یې وژني بله لارنه لري
سنګریار ګوځې یک تنها ورشه ریباره ورشه

....

* صلاح ، مشوره

✿

نوروته نه وایم پرچا مین یم
ته خوخبره یې پرتا مین یم

غرڅړۍ تارانه زړګی وړی دی
پرتا ښکاره او برملا مین یم

وتلې خوله مې ګواهي ورکوي
چې ناروغ نه یمه صفا مین یم

د نور ښائست خبرېې نه کومه
زه یې ده ستر ګو په ښکلا مین یم

که مې له زړه څخه پُښتې **سنگریار**
زه پو دې خپله پښتونخوا مین یم

✵

کلــه رایــا دشي راتــه دا چې ښائښتې ویل نن
وماته ډیر خوانــد راکوي ، راتــه هغې ویل نن

دا سـي بلا پـه بلانـه شمېرم یقین مي دی اوس
هـــره بلا دي شـه رنـــده راتــه ادې ویل نن

دا د غفلــت پـه خوب ویده پښتنه مـه ویښوه
یوائې ناست وم په تیاره کي توري شپې ویل نن

دلـته ژوندګران شو ځودخان او دملک له کلې
چې باربېدلــه د خـــوارانــو قــافــلې ویل نن

زمایقین دی په ازل کي به مو لیک وي قلم
و **سنګـــریار** ته یـوې ښکلــــي پښترې ویل نن

زمـــا ارمــان زمــا درمــان زمــالېمه دی جانان
زه يې لــه ځانــه څنګــه لېري کـړمه زړه دی جانان

دزړه دنيامي پــرې رنګـــــينه ده ودان يم په ده
زمـــــا ژوندون زمــابقا زمـــا هـرڅه دی جانان

تـــل دهغـــومني چې تـــل يې اړوي پـــه بده
زمـا اخـبروتـه غــــــوړنه نيسي سـاده دی جانان

سپرلی سپرلی ورېمـه ورېمـه غـوندي اد اوي لـري
دښکلاګانـوجادوګــــــــردی آئينـه دی جانان

زه **سنګريار** بـه يې هېرنه کړمه په هيڅ حالت کې
زمـــاامېدزمـــاارمان زمـــــاآسره دی جانان

❁

اوس چاته ورشم چاته کښېنم هدیره شو خدایه
افغان وطن مې لوټې لوټې کنډواله شو خدایه

ولې به نه ژاړم زما په وینو سُر کابل جان
سپین پښتانه پکې قتلیږي قصابه شو خدایه

چې امن غواړي هم ناري دامن واړه وهي
بیا ولې جنګ د پښتنو پر کورد بره شو خدایه

ستا په نامه مې دی قسم زه په شرمیږمه ډېر
د نړۍ هر انسان زما په ننداره شو خدایه

په خولاکوم یې دماشوم عادت له وخته لري
له **سنګریار** یاره نه څه چې خفه شو خدایه

یـــوې خندا یې رانـــه زړه یوړو کوچۍ وخندل
ګوته په غاښ شوم ورته پاته شینخالۍ وخندل

راتـــه پـــرون ښېلــــتون دخدای په اماني وویل
دانن مـي ځکــــــــه مـــروري ګلالـــۍ وخندل

لـه هغې ورځې مي سینه کې دی زړګی بې ځایه
چې تلــــه پــــه لـوري دګودر راته نجلۍ وخندل

تروس وتلې ځـــکـــه هـــرچاته فـــریاد کومه
راپـــــوري خلکــــوددې واره دنیاګۍ وخندل

چې د خدای خوښه وي نوداسي **سنګریاره** کېږي
څنګـــه لـــه مـــرګـــه شوه راپورته ملالۍ وخندل

کوم چاچې مينه، مينه، مينه د کتاب کړې ده
ترقي هغه قام نرۍ کې په ه رباب کړې ده

په دې نظام کې مې د قام د سيالۍ برخه نشته
ځکه که خو مو ږ نعره هر وخت د انقلاب کړې ده

هلته بس نوم د غدارۍ را باندې کښېږدي هغه
چې کله هم موږ ترې غوښتنه د حساب کړې ده

عمل له دې سره تعلق نه لري زما په نظر
دې لېونۍ چې بووسه يې په نقاب کړې ده

بيا دې ببخې په لار کې پاته شي اغزي د کاروان
چې **سنگرياره** اراده دې ده ثواب کړې ده

کافرعادت مي ديارګـوره بدلې ده نه کوي
لبـــاسي مينه خـوکـوي مينه دزړه نه کوي

درقيانـوخومجلس لـره هر وخت ورد رومي
زمـوږوخـــواته يـونظراوښه کاتـه نه کوي

تـه شـــرپسنده يې زه امـن ترهرڅه خوښوم
زمــــاقدم ستاپرقدم چـي سمېـده نـه کوي

مـااوهغـې تـولي خـــبري په ښه وکي وکړې
داچـاويلـي دي خـبري چي بـــانه نـه کوي

ورپسې وي به يې ازارچي يې بندي ساتلي
دا وزرماتي مـرغان ګـــوره الوته نه کوي

پرون ببلــتون ورته دخداى په اماني وويل
زياته پـرڅنګ سنګـريار نوراوسېده نه کوي

✵

یــوازې دغــه نــه ده د قــامــونو تـرمنځ کرښه
راکښلـې ظالیمانــو ده دزړونــو تــرمنځ کرښه

یــو وخت خــو بــه ختمېږي ترابده به هم نه وي
یــو وخت خو به ورانــېږي دزامــنو ترمنځ کرښه

دذات او پات خبـره به یو وخت لـه منځه ووځي
ټـولــېږي بـه ضــرورد سرحدونو ترمنځ کرښه

په خپل مجلس کې دا رنګه سړی ګورئ پرې نه ږدئ
چې کاږي په محفل کې د فکرونو ترمنځ کرښه

مـا ستاهـره غــوښتنه پـرځای کـړې وه جانانه
لیک شوې وه ارمانه د بختونو تر منځ کرښه

کتاب به **سنګـریار** وؤ ستاونوم تـه ډالۍ کړی
کــه نــه وای داده تــوروروا جونو ترمنځ کرښه

قربان وطنه

ستا تـر دې هسکو هسکو غرونو شم قربان وطنه
در کې او سېږې پښتانه پښـــــتونستان وطنه

وطنه ستـا دهــریـــو خــړ کلي کـو څـوته سلام
پـــــه کي او سېږي شملور ،وا ړه درنو ته سلام
تـــرتـــامي سـر دی صـد قـــه افغانستان وطنه

نه دي تـــرننه دزمــريانـو چا حساب کړی دی
نــه دبې شمېره تـوریاليانو چا حساب کړی دی
ورتلـــه دروتـه امتحـان ستـايـا غيستان وطنه

وطنـــه دومـــره وس لرم دومره خدمت دي کوم
چي په شعرونو کي دي ستا يمه صفت دي کوم
دبې ګنـــيو دراتللـو قـــــبرســـتان وطنه

ځنګـــه اخته یې کړې په غم زړګیه ودې لیدل
ورتـــه ویل چې دې صنــم زړګیه ودې لیدل

دې بې وفا ستـــا دوفا بدل کې څه درکـړلــــو
ځـې دې تــردوا ړستر ګـونم زړګیه ودې لیدل

یوه غرځنۍ نجلۍ مې هر وخت په زړګي کې اوسي
ځنګــه یې کړم اندېښنې تم زړګیه ودې لیدل

دعشق لمــبې دهغې پېغلې پــرتاتل تېرېږي
پـــرتا یې جـــوړکـړلی ماتم زړګیه ودې لیدل

لـــــه **سنګـریاره** سره چې چامدام جفاکړې وه
نن هغه تـــول ګـرځي سرخم زړګیه ودې لیدل

نه يې تر خوله ټکی ایستلی نه حالونه باسي
پښتنه پېغله ده په اوښکــو ارمانونه باسي

پُرخوله يې ايښي غبرګ لاسونه اظهار نه شي کوای
پښتني ميني تــه بد دعا کــوي لاسونه باسي

چــي به په لار ده تــرقــۍ کي راته خنډ جوړېږي
له پښتانه قام دی خدای داسي رواجونه باسي

ده هــا ظالــمي ده ظلمونــو انتها تــه ګـــوره
راشــي ګـودر ته په بڼو ده خلګـو زړونه باسي

بيا يــوظالم نــن په ډيــر ظلـم ناوکــۍ کنډه کړه
لــه خپلــه سره زرغون تاربا سـي شالـونه باسي

وطــن برباد شــو قام برباد شو بربادۍ ته روان
ترخپل قلـم **سنګـــــريار** ځکـه فريادونه باسي

❁

په دې هـم نه یم چې د ځان مې ته جانانه نه کړې
ببلې مې ستا وسوسې هیڅ کله له ځانه نه کړې

د ببلتانه د ژمي لـویې شپو کې وخت تــېروم
په دوم‌ره لویو شپو مې هم پوره ارمانه نه کړې

څومره مې د پېرتوکانې سخته درته وژړلــو
څنګـه م‌ې تـه پـېرهغه خـواره مېربانه نه کړې

داچې کړې درې داعادت دي درقیب رانبکاري
ګوره چې ورکـه خپله لاره له کاروانه نه کړې

سنګریار د مېنې نوم به پوري یادکړي یوڅوک
زماجونګړي په ژوند ون که مې ودانه نه کړې

❁

خــوارشــو بــربادشــولــوماتم شو هديره شوخدايه
افغـانوطن مي لــوټي لــوټي کنډوالـــه شوخدايه

زخمي زخمي شولوکابل تــرې نه ســرې ويني څاڅي
سپين پښتانه په کي قتلـــېږي ويــرانــه شوخدايه

داسي پــرڅــه باندي شـــو ،وه ،اوداسي ولي کېږي
پښتون لګيا وژني پښتون په جنګ اخته شوخدايه

دومره ځای نشته په وطـن کي مــوچي کښت پـــرې وکړو
ټــولـــه وطن دی نړېدلی خـــرابـــه شوخدايه

لابــه تــرڅــود پښتـــنې ويـنـي سېـــلاب روان وي
سنګـــريار ويــرکـــوم په دې مي زړه خفه شوخدايه

لکــه چي نښغه يو څوک زما ترزړه نېزه وباسي
هغــه چي کلـــه لار په زلفو کي کــږه وبــاسي

وبل ته شوندي ورکـوي وايي ثواب دی په کي
وار چي زما راشي بزرګــــه شي توبه وباسي

څوک کـړي ګلان راتـه ډالۍ څوک حوصلـه راکوي
څـوک مي لـــه زړه دارمانـــونـــوجنازه وباسي

رقيب دنه ســـړي بچی دی ســـړی کېږي کلــــه
هسي لانجې کـوي چي ځان لره پايده وباسي

لـــه **سنګريار** نه به هم هېره شې چي تاهېرکړی
دی به دي هم له خپله زړه سوکه سوکه وباسي

✵

دزړه له درد ه چي ويږانه شوه نو ورانه ښه ده
چـي جداى موترمنځ راغله نوجانانه ښه ده

مـاه ـم د نه ورتلـو قسم کـړى دى نه ورځمه
چي رانه هېر دي بې وفا کړلو هجرانه ښه ده

هغـه زمـــــا د ارمـانـــونـــو حساساتو قاتل
رحمت تر بند ساته چې خوارګرځي اسمانه ښه ده

سره پو هېږو نه ،زه دوى او دوى پهما څه کـوي
چي څومره ما لېري له خلګو کړې دورانه ښه ده

زه **سنګريار** به خوله ګنډم خو له نامه څخه ستا
ته چي لـــه بلـــــه نه بېلېږې دغه ګـــرانه ښه ده

رقیبه مات دي شه مغـزی دا سي دي ولي کول
زرې زما دي کـــړی زړګی دا سي دي ولي کول

څوک چي زما ؤ زما ځان ؤ تا هغه سترړی کړو
ته خومي ورور وې سکنی دا سي دي ولي کول

میني دي دا سي لېونی کړم اوس ملنګ یمه زه
را پـــوري خاندي هرسړی دا سي دي ولي کول

د پلـــتون څـــړیکي مي دزړه وتل ته ورسېدې
ښخ مي دزړه په سرازغی دا سي دي ولي کول

سنګـــــریار ژوندون بې تا بغیر نیمګړی ښکاري
درپسي ســـم دی لـــېونی دا سي دي ولي کول

✻

ګرانـي لـه ما چي بېلېدلې څه غمجنه شپه وه
دغم سکروټي اوربېدلې څه غمجنه شپه وه

ستا و تصویر ته مي کتل اوښکي مي تلې پرګرېوان
تر سترګو سترګو مي کېدلې څه غمجنه شپه وه

دبېلتانه طوفان دي وؤزما پرزړه راغلی
اوښکي مي مړې مړې تويدلې څه غمجنه شپه وه

ستا دغمونو نه وو زغم ترخوله مي چغي وتې
کلي مي ناري اوربدلې څه غمجنه شپه وه

سېلاب دا وښکو راله وران کړو دښو ورخونه
دغم چپې پرزړه راتللې څه غمجنه شپه وه

د **سنګریار** د زړه په حال هغه وخت خدای وؤ خبر
چي ترې نه ته جُدا کېدلې څه غمجنه شپه وه

خفګان راته په برخه دی ، خفګان مي همسايه دی
آرمـان راتـه پـه بـرخـه دی، ارمان مي همسايه دی

اوس خـو مـي پركوربنې اوښادی، چارپېره ګرزي
كلـي تـــه راغلـی دی جانان مي همسايـه دی

باداره د ستــم غشــي يــې ځــان ســره راوړي
دوران راتــه پــه بـرخه دی دوران مي همسايه دی

دجهل په تـيـارو كې يې خپل قام دی را ګېر كړی
دی خان راته په برخه دی ،دی خان مي همسايه دی

د اوښكـو سيلانونه پرې راځـي او پـرې تېرېږي
ګـريوان راته په برخه دی ګريوان مي همسايه دی

بلاوي د نفـــــرت په کي سکون کوي او سېږي
ورځ پــه ورځ مي زړه له د غه ښار **څخه** تورېږي

خیر دی کــه په قام او **خپل** ولي کي مینه نشته
یو دا سي وجود شته چي زما زړګی په هوسېږي

که چېري انصاف ونکړو انصاف را سره نه وي
هم دا تــــوري ږلۍ به د نفـرت پر موږ اورېږي

څـــه شــو خـیر خــوا او مشـران زمـوږ د قـام
لــه کلي **څخه** کډي ځي په شپه او ورځ بارېږي

زه **سنګـریار** وړی یـم بـــا داره مــدام فکـــر
چــې ولــي زمــوږ کلي په اورونو کې سوځېږي

لاسونه ســـــره ورکړئ یوالي راوستل غـواړي
تـــــرڅوبه غلامان یوآزادي راوستل غـواړي

ترڅوبه دنفاق اورونه زموږ ،منځ کـــي بـلېږي
په کومه ورځ به دغه خوارپښتون سره یوکېږي
راځئ چي سره یوشواوسیالي راوستل غواړي

ترڅوبـــــه موږپرخپله خاوره ګرځو بې اختیاره
لـــه ځـان اولـــه جهانـــه نـا خبـره یو باداره
اسانه دي هرکارخوورورولي راوستل غواړي

پولي خوبه جوړي کړو په دې خاوره کي خپله
تخمونه به هم راوړو لـه لوره يوله بله
چې ويې پالي دلته يو مالي راوستل غواړي

راځئ پښتنو ورونو دغه وخت د اتحاد دی
د هر ظالم جابر خلاف په کار مو دله جهاد دی
سنګر له **سنګرياره** توريالي راوستل غواړي

کــه زه شهیــد شوم پــر کفــن مي لاالله ولیکــئ
پــــر کتبه مي نــــــوم دلوي پښتو نخوا ولیکئ

چي هـــــرزلمي کي شي پیدا دآزادۍ ولــــولې
د تن پـــه وینو مي تاریخ دخپل بــابا ولیکئ

چي دملي وحدت نعرې له هري خوا شي پورته
د ننګ قصې د پښتــــــنو پـرشا وخوا ولیکئ

چي دغلیم په زړه کي جګ دغه اغزی پاته شي
دا پښتـانـه دلـــــرا وبــر پـه یوه سلا ولیکـئ

ما **سنګـــریار** کــه دوطن پرنامه سـر ورنه کـړ
زمـــا پـر قـــــبر بېغــــرته خـامخـا ولیکـئ

ورانه ویجاړه شوه زما دا مېدو جنازه
خود به مي وځي له زړګي دارمانو جنازه

پرتا میئن یمه له تاسره زه مینه کوم
اوس به دي باسمه په خپلو ترانو جنازه

د ګوان مي ګرانه مینه ډېره راته ګرانه شوله
پاته به نه شمه ژوندی وړي دګرانو جنازه

ساقیانو واک دوخت ملاته په لاس مه ورکوئ
په خدای درباسي د دې پاته میخانو جنازه

وخت به ثابت د **سنګریار** د قلم توري کړي بیا
اوس خو دربڼ کاري هسي هم دافسانو جنازه

دغــه رنګــه ټپي وجـــود درځم دیددي کوم
نازکي هسي چـــبرتـــه دي پربږم دیددي کوم

والله کـــه مي دا ستامینه یورنګه له زړه وزي
ګړی، ګـړی، ګـړی دی یـــادوم دیددي کـوم

دبــرګـــودرپرغاړه دسرې چینې په ځنګه کي
تـــل لاري دراتلـــودرتـــه ځارم دیددي کـوم

ستامینه مـي ژوندون دی زه پـه تاباندي ژوندی یم
پـــه زړه، زړه کـي دي ګراني ګرځم دیددي کوم

لـه مانه به محبوبې هېره نه شي په هیڅ حال کي
ستامینـه **سنګــریار**زړه کي سـاتم دیددي کوم

لــه یـاره ببېل کـــړمه اغیـــار ، رانه ژوند کډه کوي
پـــرځـای مي نه کـېږي کرار، رانه ژوند کډه کوي

دلـــته وګړي دي ماتم غمجن دلتـه ماتم دی مدام
غم مي پرزړه جوړکړی پرهار، رانه ژوند کډه کوي

د لمـر پـــه شـــان د یـار و مخ تـه زه کتلای نشم
ګران یې دی مخامخ دیدار، رانـه ژوند کډه کوي

خیردی یـو ورځ به یې راکـوزکړمه له تختـه څخه
نن دي مستي کـــوي اغیـار، رانـه ژونـد کډه کوي

د **سنګـــریـار** د زړګـي یـار وائي سلام پر سنګـــر
خــود یې محبت ســولــو پـه وارر انه ژوند کډه کوي

پښتو مه هېروه

هيڅ کلـه ثقافـت د پښتنـو مـه هېـروه
پښتـونه سـوال مـي ومنـه پښتو مه هېروه

اباد کـه دي پـه تا پردي ملکونه پروا نشته
ودان دي کـه پـه تـا نور محلونه پروا نشته
خـو خـاوره مستانـه دلېونـو مـه هېـروه

چي هوش يې د سيالۍ غوښت په مدهوشه بې وسي کي
وو شور د آزادۍ يې په خاموشه غلامي کي
احسـان د خـان شهيـد د زولنـو مـه هېـروه

هر غرهره ، دره هر يو سنګر په وينو ستارنګ
هرغم او خوشالي او هر اختر په وينو ستارنګ
بـدلـه د خـوينـدو مېنـدو د پردو مه هېروه

راځئ چې د يوالي په لار سم شو اې ملګرو
لاسونه د ورورۍ يو د بل ته ورکړو در په درو
خبري پخوانۍ د پخوانو مه هېروه

دستار د پښتنو بيا په نړۍ کې سربلند کړه
دا خپل ملي غېرت وهر دښمن ته ورڅرګند کړه
تېر شوې وخت د خپل قام د درنو مه هېروه

رقیبه ستا له دغه وار څخه تندی تیتوم
زه د جانان ، جانان زما دی ستا زړګی تیتوم

نور مي د خدای په مخلوق څه اړه ده کار دي کوي
یم چي پر چا بندي میئن هغه سری تیتوم

زما د میني سپیني مېړي په لېوانو داړي
له تور ځنګله څخه را با سمه کوچی تیتوم

د احمد شاه او د میروائیس پر مېنه پاته یم زه
اخیر مجبور یم ضرور به پېرنګی تیتوم

چي په ځواني خو مو د دواړو ارمان و خېژي لړ
تر خپله وسه **سنګریار** یاره مرګی تیتوم

پروت مي پرزړه د خان شهيد بابا ارمان جوړوم
رايوکوم به پښتانه پښتونستان جوړوم

چي له بولانه ترچتراله سي رايو پښتانه
دالوټي لوټي خوارويجاړ کورد افغان جوړوم

چي ترمنزله پوري وړلی شي بيرغ په لاس کي
ګرځم په خلکو کي زه داډول کاروان جوړوم

چي مي دتوري پرځای وويني قلم په لاس کي
داسي دقام بچي بچی سيال دجهان جوړم

چي بيخي نوم بياد خپلی اوزئي نه پيژني
چي يوانسان پيژني داسي انسانان جوړوم

چي دپښتو او دپښتون خدمت ته ملاوتړي
سنګريار دارنګه ځوانان هم داسي ځان جوړوم

درانه درانه غـــــمونه زړه باندي زما تېرېږي
د ژوندانه ویرجني شپې مي بې اشـــنا تېرېږي

دما ځگرخوارېه خوندونه بېلتون غېږکي یوړو
اوس هـــــرساعت هر لمحه هم په ژړا تېرېږي

راته رقیب هم پېغورونه د بېلــــتون راکوي
ښائیسته پټ مخ وي اکـثره ، یا په غلا تېرېږي

خدایه د ټولـوکه د ځو کسو سزا راکــــــوې
داچي ظلمونه پرپښتون او پښتونخوا تېرېږي

سنگـــریار د زړه سپـرلی ستا په لیدو شي سپرلی
کـه نـــوي نـــوي بهـارونـه پـر دنیا تېرېږي

❁

تل چي پښتانـــه د پښتنې خاوري عزت کوو
دا سي را ته ښکاري لکه مور چي عبادت کـوو

رنګ مذهب او نسل ته مـــور نه ګورو د چا کله
مور دلته د هر انسان په سر سترګو خدمت کوو

کلـــــه مي د ښمنه په کړو هم لـــور ته مه ګوره
مـــور د ګران وطن ټول په سرونو حفاظت کـوو

نــــو رو ته جنت کشمیر مور ته ستا سیلۍ جنت
تــــل به په د ې خپل قلم خاوري ستاصفت کــوو

دو مـــره ننګ غیرت را ســـره چېري **سنګرواړه** شته
هسي د شــــــــپو تېر د هغــو تللــو په غیرت کوو

✵

پښتون اولس بس دلاهورله باداراڼوخلاص کړي
خاونده نورموله دې سپينوپنجابيانوخلاص کړې

چې دافغان پـه نـوم روپۍ اخلي وطن ورانــوي
ټوله برباد کړې مورږله داسي افغانانوخلاص کړې

تــردې خـــو ،نـه يارانـه ښـه ده زه يوائي ښه يم
مالـه بې ننګه عـزيـزانـوا ويـا رانـوخلاص کړې

داچي لـــه وخته انسانان قتلـوي ناست دي راتــه
کــه مي زارۍ قبلـوې مورږله قصابانوخلاص کړې

چې پېښـــورکابل اوکـــوټه قندهـــاربېلوي
ماسنګـــريارا وقام له داسي رهبرانوخلاص کړې

✹

د ژوندکۍ قیصــه چې ګــډه وډه ورانـــــه وکـړم
ګلــه لـــه نــورو ، که ګله لــه خپله ځانــه وکـړم

دانن چـې ګـوځمه شلېدلۍ ګـویوان ښه مې وینې
اوس یې ګلـه دوخت خیاط کـه لـه دورانه وکـړم

چـې خپل دښمـن تــراوسـه پېژني که نه ملګـرو
زه بـــه داســـوال پـه پټـه پټـه لـه افغـانه وکـړم

تاســود کــوم مذهب اوکـوم نسل خبـري کوئ؟
انسـانیت دعــوه پـه خــدای چـې لـه ایمانه وکړم

چې **سنګریار** دی په کاروان کې کوم سنګر نیولی
رهـــبره دایـــوه پُښتنـــه لـه کاروانـــــه وکـړم

درانه درانه غـــــمونه زړه باندي زما تېرېږي
د ژوندانه ویرجني شپې مي بې اشـــنا تېرېږي

دما ځګرخوارېه خوندونه بېلتون غېږکي یوړو
اوس هـــــرساعت هرلمحه هم په ژړا تېرېږي

راته رقیب هم پېغورونه د بېلـــــتون راکوي
ښائیسته پټ مخ وي اکـــثره ، یا په غلا تېرېږي

خدایه د ټولـو که د څو کسو سزا راکــــــوې
داچي ظلمونه پرپښتون او پښتونخوا تېرېږي

سنګـــــریار دزړه سپرلی ستا په لیدو شي سپرلی
کــه نـــوي نـــوي بهـــارونــه پـــرد نیا تېرېږي

تل چي پښتانـــه د پښتني خاوري عزت کوو
داسي راته ښکاري لکه موږ چي عبادت کـوو

رنګ مذهب او نسل ته مـــوږ نه ګورو د چا کله
موږ د لته د هر انسان په سر سترګو خدمت کوو

کلـــــه مي د ښمنه په کږو هم لـور ته مه ګوره
مـــوږ د ګران وطن ټول په سرونو حفاظت کـوو

نـــورو ته جنت کشمير موږ ته ستا سيلۍ جنت
تـل بـه په دې خپل قلم خـاوري ستا صفت کـوو

دو مـــره ننګ غيرت را سـره چېري **سنګرياره** شته
هسي د شـــــپو تېر د هغـو تللـو په غيرت کوو

✿

مابـه هغې، هغې بـــه ماته کتل
اوزګارخونه وم چې مې تاته کتل

زه اوزه نه وو ، ته اوته خـــــبري
داســي به ما ټــولي دنياته کتل

ســـره کـولې مـې دزړه خبـري
پـه دې خـوماوخپل اشناته کتل

په خـدای چې سترګې ترېنه وباسمه
که مې چابد و پښتونخواته کتل

ريـــباره زه يمـه شکـې پـه دغـه
سنګـــريار کلـه وسبـاتــه کتل

❁

دغـه دي وبـا سـي لـه زړۀ نـه پـرې پښېمانـه به شي
د پښتـون مـرګ اسـانـه بـولـي ورتـه ګـرانـه به شي

چي لـه پرېدي جنګه لاس وانه خلواوس هم پښتنو
دومـره سـرونه به راپرېکړي چې ستومانه به شي

چي پـــه پټ راز رانه خبرنه شي اغيار سـرکـوزی
دښائسته مېنه به رنګــــه شي او ورانــــــه به شي

خيردی هستي ده که نېستي کلـــه په خرپ نړېده
داســـتړی ژوندامېدلــــرمـــه چي آسانه به شي

هسي پـــرمابانـدي تهمت لګـــــوي دوی به ويل
د **سنګـــريار**پــه دغــه څه دي بې ايمـانـه به شي

اوس اموخته شــو مه، له او ښکو هم له غمه سره
خـيردی که اوس نه شم په څُلا زه لــه صنمه سره

ستا پــه ليد وزما وجــود هــم داسي وده کــوي
لکـــه يــــو ګل چي تــــرتازه وي له شبنمه سره

ستا په دې بدصورت خوزه ورېي نظر کښېنستم
مغـروره اوس دي هــم قدم ږدم لــه قدمـــــه سره

ستاله کوڅې چي نه راګرځم پوه کوم دي په دې
سوم ستمګره اوس عــــادت ستاله ستمه سره

مطلب مي دادی **سنګرياره** دلته دود داسي دی
په جنګ اخته نن زورور دي له هر کمه ســـــره

دړانه به ګورې د روند به ښورې ده د رنو کلي دی
دلته او سېږي پښتانه دا د پښتو کلی دی

چي مسافره وار خطا نه شي بې غمه درځه
یو دروازه ورته کوه د مېلمنو کلی دی

اوس چي بې ځایه دي بې کوره دي په چغو دي ټول
دا ده خانانو ملایانو د فتنو کلی دی

چي په کوم کلي کې د هر ګوند بېرغونه رپي
دغه یې نخښه ده چې دا د پښتنو کلی دی

کله کلوری به شم کله به ورځم **سنګریار**
دا مې د مینې هم د ژوند د آرمانو کلی دی

✵

څرکي کوي دا سي پـرهـاردزړه پــه کـورکي لرم
څوک پــه خبردي دغـم ښــاردزړه پــه کورکي لرم

ماډالیۍ کړی ورتــه خپل زړګی دی ډ یــرپــه مینه
یــو دا سي ګران نازنین یـار د زړه پــه کورکي لرم

د ډ یــورنډ کــرښه مي منلې ، نــه یې اوس منمــه
ګـــران کـابل جان او کندهـــاردزړه په کورکي لرم

خیري ګـــرېــوان مي لا تــراوسه په ګنډلی نه دی
ستا دریښمینو زلـفو تـار د زړه پــه کـــورکي لرم

په کړو سترګو مي په خوا ، په خدای که وګوري څوک
زه پټ سنګـراو **سنګـــریار** زړه د پـه کـــورکي لرم

کوته قسمت ناکامه ژوند کړم د دې حال مخامخ
چې و مې نه لید د یار مخ سرښنی کلل م،خامخ

له ډېره وخته خارکوم ګورم دي لاري ته تل
کله به زه شم ستا د زني د شین خال مخامخ

اوس به رقیب شرمنده سترګي له دې ښاره وځي
کولای نه شي چې دي شي ستا د جمال مخامخ

ژونده دا څه را باندي کېږي په ځان نه پوهېږم
چې ولي زه یم هره ورځ د یو جنجال مخامخ

ده سترګو رپ کې یې زما زړه له کوګله یوړو
زه **سنګریار**شوم امتحان ته ، د زوال م،خامخ

✵

دا چي مړې اوښکي مي له سترګو بې اختياره وزي
دا پـــه تش لاس ســوالګـره پېغلـه لــه بازاره وزي

اوس ورتـه ګــوره پـه ژړا يې شو ضمير پر پښتون
لــه جنازو يې آه لــه خـولې نــــه داغيـاره وزي

ستا پـه يـوه ديـدم ـي غمونه له زړه دا سي تښتي
لکـــــه د شپې تيـاره چـي ځنګـه لــه سهاره وزي

پـوسـد بـه نـه شم لېونتوب که رانه لاس وانـخلي
کـه دا ستـا غم زمـا دخـوار زړګـي لـــه ښاره وزي

سنګـريارنه شـويـوکپـداى تـرهغـه نشته امکان
زړه مـي دانه مـنـي چـي ورور د وروړله واره وزي

✿

هېردي لوظونه کړودرمانه څه شوې
څنګه دي هېر کړمه جانانه څه شوې

چي له اشناسره به ناست وم پرڅنګ
ډېرمي ياد ېږي تېر دورانه څه شوې

لــه تندي مرمه ستا رحمت غوارمه
ولي اوربـــږي نه ، اسمانه څه شوې

چي د ببلـــتون ېږې وو قسم خــوړلی
اې دجانان قــول زبانه څــه شــوې

د زړه دنـيا مې وه په تـــا ودانه
د **سنګـــريار** د زړګـي خانه څه شوې

چــا وېل چي مينه يــو لوى بــار نــه دى ملګرو
په زړه کي څـوک ساتل څه اسان کارنه دى ملګرو

زړګى يې پـــه ځـــواني کي يوچاوړى لــه کوګله
تـــراو ســه لاهغــه ســـړى قـــرارنــه دى ملګرو

تـــر هــر څـه بـه تېرېږي کـه څــه مال وي که عزت
کــه داسي وي بيا هم قيمت ديـدارنـــه دى ملګرو

چي لاس يې په دې ستړي وخت کي نه راغزولى
ودې تــه بـــه يارنـــه وايــو دايـارنـــه دى ملګرو

خـــبره دانصـاف کـه يې پـر سپين ميدان ونه کړه
رښتيـا چــي **سنګــريار**بيـا **سنګريار**نــه دى ملګــرو

کافـر عادت مي د يار ګـوره بدلېده نه کوي
لباسي مينه خو کـوي مينه د زړه نــه کوي

زما او ستا بـه فرق د عمر يا ضميروي ضرور
چې مي قـدم ستا لـه قـدمه سمېـده نه کوي

موړ ورته ګـورو د ديد غلا ترې کوو پټه پټه
مـلامت نه يـو چـې اشنا راتـه کاتـه نه کوي

دا تجـربـه لـرم مـا سترګـو کـي خبري وکړې
خبـرې چا ويـل چې سترګې او بانه نه کوي

اوس کــه يې خــلاص کړې لـه قفسه **سنګرياره** ياره
دا وزرمــاتي مــرغان زياتـه الــواتـه نه کوي

ستړي ژوند دی ستړی یون دی دنګه یاره
بې له تا مي تریخ ژوندون دی دنګه یاره

لاتـــراوسه پـــوري نـــه یم اوزګارشـوی
دخـــانـــانـــومېلمســـتون دی دنګه یاره

مازیګـــــر د وصال داسي لکـــــــه ژمی
یـــوګـــړی دکال بېلتـون دی دنګـــه یاره

چې لښکـــرې دخـــوشال اوابدالي وای
دغــــه ګای دي دجنـــون دی دنګـــه یاره

سنګریار غــواړم چې واړه پښتون یـو شي
خوښ همېش په پېوستـون دی دنګـه یاره

راته کـــــــوي چي ریبار کله ستا په باب خبره
لکـــه کـــوي چي ربـا بي پـــــه خپل رباب خبره

دا نـــــوی نسل بـه لـــــه توري هم توپکه ژغورم
ورته کـــوم بـه پـــــه هـــرځای کي د کتاب خبره

دا تـورا او سپین پنجابیان دوا ړه شي غصه په دغـه
چـي ورتــــه وکـــړمـه د خپل قـام د حساب خبره

نه به وحشت نـه بـه دهشت نـه به وي دا سي حالات
چـــې ورسېـږي تـر هــر چـا د انقــلاب خبــره

چــي مــــا د زړه پـــــه وینـو لــو یه کـړله هغه ونـه
تــرسا یــه لانـدي یې اوس نـورکـړي د ثواب خبره

ما **سنګریار** په لاس کـي زړه ورتــه نیولی وو تل
چـــي کلــــه دې راتـــه کــولــه د کباب خبــره

✲

هېــروم لــوری دي دلـــبره درنه ځم پربله
کلـــی درپـــاتـــه دزړه ســـره درنه ځم پربله

غـرڅنۍ پېغلي دګودرپه لوري نه راځي اوس
ځکـه پـربېـږدمه دي ګودره درنه ځم پربله

دلته وحشت دی هدیرې له مړو ، ډکي شولې
بې وخـــته تـــه راغلې اختره درنه ځم پر بله

خدای خبربیـادي ننداره دبام پرسر وکړمه
هســي چي نـه شې لـه نظـره درنه ځم پربله

ستـــاددیدن په انتظاروم ترمابنامه پوري
ماځیګـرتېـرشـو ، بې باوره درنه ځم پربله

سنګریارخواست درته کومه کتابونه واخلئ
ببرته راستون شئ لـه سنګره درنه ځم پربله

✵

سکـــون یې رانـه وړی دی خیالونه رانـه وړې
داستـالــــېونې مینې دې خوبونه رانه وړې

داهغه زوړدښمن دی پښتنو که لری سترګې
تـوپک یـې دی راوړی کتـابـونـه رانــه وړې

سـر زوری زړه مې هم د خپلې خوښې په رضا ځې
ملګـرې یې لـه ځـــان سره یـادونه را نـه وړې

زه ستـا پـه خاطـر یـاره د ګل ډېـر قـدر کومه
چـې ګل رانـه دا ستـا رنګـه رنګونه رانه وړې

پـه ښـه خولـه و خـزان تـه هـر کلی ویلی نه شم
د ګـران وطـن لـه غېـږې نـه ګلـونه رانه وړې

ملګـرو **سنګریار** وایـي راځـئ چې سره یو شو
غلیـم رانـه د ګـران هیـواد لعلـونه رانه وړې